

ne – herunder også efter indstilling fra Akkrediteringsrådet.

Med det parallelt fremsatte forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven) foreslås, at ministeren som den øverste ansvarlige for legaliteten og økonomien på ministerområdet fastholder en mulighed for i særlige situationer at stoppe godkendelsen og dermed finansieringen af uddannelser, hvor uddannelsen ikke opfylder lovgivningsmæssige krav, eller hvor oprettelsen af uddannelsen ud fra en samfundsøkonomisk betragtning ikke skønnes hensigtsmæssig. Det pågældende universitet skal have lejlighed til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Til nr. 2.

Med bestemmelsen foreslås det, at universitetet ikke kan optage studerende på en eksisterende uddannelse, som ikke længere kan godkendes. Når en uddannelse ikke godkendes, fordi den ikke er kvalitativ god nok, er der et særligt hensyn at tage til de studerende, som er i gang med uddannelsen. Derfor foreslås det samtidig, at ministeren skal fastsætte en plan for, hvordan de studerende, som allerede er optaget, kan færdiggøre uddannelsesforløbet på den for de studerende mest hensigtsmæssige måde. Fx skal en studerende efter færdiggørelse af en bacheloruddannelse sikres mulighed for at blive optaget på en relevant kandidatuddannelse. For at sikre, at de studerende kan færdiggøre uddannelsesforløbet på den mest hensigtsmæssige måde, foreslås det desuden, at ministeren får mulighed for at pålægge andre universiteter at påtage sig et ansvar for at optage de pågældende studerende eller at overtage ansvaret for uddannelsesforløbet på det pågældende universitet. Det forudsættes, at ministeren inden fastsættelse af planen drøfter den mest hensigtsmæssige løsning for de studerende med de involverede universiteter.

Til nr. 3 og 4.

Ændringerne er en konsekvens af, at § 3, stk. 3, ophæves.

Til nr. 5.

Bestemmelsen foreslås ændret, således at ministeren ikke skal godkende aftaler mellem danske og udenlandske universiteter om gennemførelse af dele

af en uddannelse i udlandet (fællesuddannelser). Fremover vil udbuddet af fællesuddannelser således alene skulle akkrediteres og godkendes af Akkrediteringsrådet, som det gælder for øvrige uddannelser, jf. bemærkningerne til nr. 1.

Ministeren har i medfør af universitetslovens § 3, stk. 9, fastsat nærmere regler om, hvad der forstås ved særlige tilfælde. Det er hensigten, at disse regler som opfølgning på ændringen af stk. 6 skal ændres, således at ministeren ikke længere skal godkende aftalerne.

Til nr. 6.

Ændringen er en konsekvens af, at § 3, stk. 3, ophæves.

Til nr. 7.

Med indførelsen af akkrediteringssystemet skal uddannelserne akkrediteres ud fra centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans. Kriterierne for kvalitet vil blandt andet omfatte kriterier om intern kvalitetssikring af uddannelserne. På den baggrund foreslås ministerens mulighed for at fastsætte nærmere regler om kvalitetsudvikling i medfør af universitetsloven ophevet.

Til § 2

Til nr. 1.

Som konsekvens af forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven), som fremsættes parallelt med dette lovforslag, foreslås det at ændre forskningsrådgivningsloven således, at Det Frie Forskningsråd efter anmodning bliver forpligtet til at bistå Akkrediteringsinstitutionen med forskningsfaglig vejledning i forbindelse med godkendelse af en uddannelse, på samme måde som ministeren i dag kan indhente vejledning, hvis rådet i forbindelse med vurderingen af den forskningsmæssige kvalitet og tyngde af det bagvedliggende forskningsmiljø finder behov herfor.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2007 samtidig med forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven), som fremsættes parallelt med dette lovforslag.